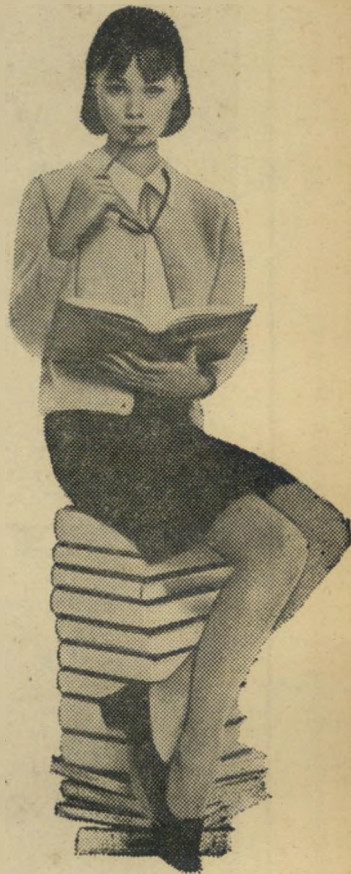

האם את מאמינה לכל מה שאת קוראת?

בוודאי שלא! אבל, תאמיני או לא, ישנן הרבה סיבות טובות להשתמש בטמפוני טמפקס. למשל:

טמפוני טמפקס הם האמצעי ההיגייני המודרני והנוח... לשימוש פנימי, כך שלעולם לא ייווצר שום ריח לוואי, ללא חגורה, סיכות או תחת... בושות עבות ואפשר ללבוש כל בגד שמתחשק לך... ושום דבר לא ייראה... הטמפונים והשפופרות. נשטפים בקלות, גאסלת בית השימוש, ללא בעיות.

אבל אל תאמיני סתם כך להכרזותינו, או למיליוני הנשים המשתמשות בהם. החליטי בעצמך. נסי את טמפוני טמפקס החדש.

TAMPAX

הגנה סינרית לשימוש פנימי להשיג נבתי מרקחת וכחמיריות מובחרות. הסעונויות בקבלת דונמאות וחוסר הסברתי ישלחו 54 אני בבולי דואר אל היבואנים אינווס אימפקס בעים, תל אביב, רחוב ירמיהו 38

שלום בין ישראל לערבים

זה הוא, ללא ספק, נושא שמעסיק כל אחד מאתנו כאן בארץ. אחרי מלחמת ששת הימים היתה לרבים מאתנו ההרגשה שהשלום קרוב, אולם במרוצת הזמן פגה תקווה זו, ועתה הנה התעוררה חקירה זו מחדש. האם יש יסוד לתקווה לשלום? הייתכן שלום-אמת ישראלי-ערבי? פרטום זה לא בא כדי לתת תכנית-שלום נוספת על אלה שכבר שורטטו בידי אישים שונים, כי אם להביא לתשומת לב הקוראים את חזון הכתובים, זאת בתקווה שחזון זה יוליד בו גישה יסודית לבעיה זו.

★ ★ ★

"לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה". כאן עלינו להתחיל. ה' אינו אריש לגורלם של עמים אחרים; בחירת ישראל נעשתה לא למען עצמה, ולא למען ישראל לבדו, כי אם למען יהיה העם ברכה לעמים אחרים, ככתוב, "ונברכו בך כל משפחות האדמה".

אני אינני יהודי דתי במובן המקובל של המילה, אבל יש לחז"ל אגדה מאד יפה שאני רוצה להזכיר אותה. כשבני ישראל נמלטו מהמצרים ע"י חציית ים-סוף, והמצרים נכנסו אל הים כדי לדרוף אחריהם, נאמר בתנ"ך שהים חזר וכיסה, וכל חיל פרעה, סוס ורוכבו טבעו בים. ובכן, חז"ל מספרים שהמלאכים בשימם, בראותם זאת, החלו צוהלים ושמים, אך הקדוש-ברוך-הוא גער בהם באמרו — "מעשי ידי טובעים בים — ואתם צוהלים ושמים? !"

ההיסטוריה הקשורה ללידתו של ישמעאל ידועה היטב לכולנו. מה שאנחנו נוהגים לשכוח הוא כי ה' הבטיח לברך את ישמעאל (למשל, בראשית י"ז:20). גם הנביאים מדברים על ברכת העמים שיצאו מחלצי ישמעאל. על מואב, עמון ואדום, שלושת העמים שישבו במקום שהיום יושבת ממלכת ירדן, נאמר כי ה' ישיב את שבותם באחרית הימים, ועל אדום נאמר אפילו, "יתומך אני אחיה ואלמנותיך עלי תבטחו" (ירמיהו מ"ט:11; ראה שם, מ"ח:47; מ"ו:26).

על מצרים ואשור נאמרים דברים עוד יותר מעניינים. לאחר שמתוארת מלחמה קשה בין ארצות אלו נגד ישראל, ונצחון ישראל עליהן, (זה עוד לא התרחש אך בוא יבוא!) נאמר, "ביום ההוא ישראל שלשה למצרים ולאשור, ברכה בקרב הארץ אשר ברכו ה' צבאות לאמור, ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל" (ישעיהו י"ט:25, 24).

בעמוס ט"ז:15-7 מדבר ה' על המתרחש עתה בימינו או — שיבת ציון ובנין הארץ. גם המצב הנורא שבו עומדת היום המדינה איננו הפתעה — בפרקים האחרונים של ספר זכריה או קור' אים כי, בסופר-של-דבר, תפרוץ מלחמה על ירושלים, כשעמיי-ערב נהנים מתמיכת עם מסוים השוכן מצפון לארץ. עמים אלה כמעט וינצחו, תוך כדי הסבת אבידות נוראות לצבא ישראל — אזי יתערב ה' ממרום, יושיע לעמו, ויחריב את הצבאות העולים על ירושלים. (מלחמה זו קשורה בקשר הדוק עם ביאת המשיח, ראה זכריה י"ב:10 עד י"ג:2) — ומה עם עמי ערב? האם ה' ישמיר אותם כליל? חלילה. מה או קוראים? ישעיהו אומר כי עמים רבים ייפסחו לא ישראל (י"ד:1). ובירמיהו י"ב:17-14, או קוראים דברים עוד יותר נפלאים: שר השלום הוא שיביא את השלום ואת אחת העמים לארץ, ואו ישכנו עמי מורח התיכון יחד בשלום ובשלחה. זהו גם חזונו של הנביא יחזקאל (מ"ז:23-21), שבו הוא אפילו מתאר את הגר היושב באזורים אשר הבטיח ה' לאברהם כאזרחים שהיו זכויות וחובות. יש פתרון לבעיית ישראל-ערב. פתרון אלוהי.

"לא בכוח ולא בחיל, כי אם ברוחי אמר ה'". חזון הנביאים בוא יבוא. שלום יהיה על הארץ "וגר זאב עם כבש וגמר עם גדי ירבע... וכתתו חרבותם לאיתים וחניתותיהם למומרות... ולא ילמדו עוד מלחמה אמר ה'". היהודי והערבי יחיו בשלום ובאחחה, זוהי הבטחת אלהים חיים, ואנו, היהודים המשיחיים שמחים בה ומזמינים את כל בני עמנו לקחת על עצמם את החזון הנפלא הזה — ולעמול לקראתו בהתמסרות של אמת לאלהים ולרצונו ולכל דרכיו.

אנו מעידים על כך שגם לפני ההתגשמות המלאה של חזון הנביאים או כבר טועמים את פרי הביכורים שלו, שכן בינינו נהרסו כבר המחיצות בין יהודי לערבי, ואנו מוצאים לב אחד, שפה אחת ותקפה אחת עם כל ערבי שקיבל על עצמו, גם הוא, את עולו של ישוע המשיח, כמו שכתוב בברית החדשה: "על כן זכרו כי אם מתחילה, הגויים, הנקראים ערלים כפי היהודים, הייתם בעת ההיא בלי משיח, נכרים לעדת ישראל וזרים לבריתות ההבטחה, בין תקוה ובאין לכם אלהים בעולם; ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאז הייתם קרובים בדם המשיח, כי הוא שלומנו אשר עשה השניים אחד והרס מחיצת הגדר... ויעש שלום" (אל האפסיים, ב'15-11).

מכתבים ייטנו ת.ד. 2234, רמת-גן

ירובעל

* יהודי משיחי הוא יהודי הרואה בישוע מנצרת ובברית החדשה את הביטוי המלא ביותר של מהות היהדות.

במדינה

דרכי אדם

ילדות לפני

ואחרי האונס

בספריה המרכזית של אוניברסיטת תל-אביב מוצגת בימים אלה תערוכה מיוחדת במינה: רישומים של תלמיד הפקולטה למשפטים, יעקב גילדור.

לכאורה, ליעקב כל הנתונים להיות מאושר: בעשרים ושלוש שנותיו הספיק כבר לשרת בצה"ל, ובמשך השרות הצבאי, ולמרות הפקידו הקשה כחובש מוטס, הספיק לגמור שתי שנות לימודים, כשהשנה היא מסיים את לימודיו. זוהי לו התערוכה הייחודית בשלוש שנים, יכול כלל לא מבור-טל. הוא מוקף, לדבריו, באנשים שאוהבים אותו, הורים וחברה, ולא חסר לו שום דבר גם בחייו החומריים.

גיידור ויצירה אדם מחובר לחיה

בלי כחל ושרק. מה יכול אדם לבקש יותר מזה? מדוע בכל זאת אינו מרוצה? ילדות לפני האונס — ילדות אחרי האונס — אדם מחובר לחיה כששניהם נוגסים זה בזה — דמיונית עלובות ומכוערות מתנות אהבים בצורה דוחה — אמהות ונולדות יצר אימהי מחזקות בעולליתן בלי רצון וכלי אהבה — בקיצור, עולם שאין חשק לומר לו בוקר טוב.

"קשה לאמן צעיר למצוא את מקומו ב'ארץ', מסביר יעקב, המודה — בלי כחל ושרק, שהוא מכין לו את המשפטים כי אמצעי עזר להשיג מטרה אחרת, כמישלת כלכלי אם לא יצליח להיות אמן ממדונה ראשונה. "כי אני אדם מעשי, אני רואה מה עובר על צייר שצריך לשלם שכר-דירה של אלפי לירות לגלריה כדי שיוכל להציג בה. בקיצור — אני מאמין שבני אדם הם חיות.

משפט

אכול ושתה —

ואל תשלם

יוסף רכט הרגיש את הרעב מקרקר ב'קיבתו. כדי להתגבר על הרגשה לא סימ' פטית זו, סר לבית-קפה ברחוב בלפור בבתי ים עירו, חיסל בתיאבון כריך עם קוקה קולה. קינה בספל קפה חם, קם ויצא. לבעל בית-הקפה שעצרו והזכירו לו כי ה' מוסד שלו איננו בית-תמחוי, ענה רכט ב'ישראל אופייני: "אני לא משלם, אני."

כשהתעקש בעל בית-הקפה על הפרט ה' קטן הזה, הגיב רכט כמקובל בחיובים עם נודניקים: פרץ בשאגות והפך על פניו את מרבית הריהוט במקום. **תבטיח להיות ילד טוב.** בעל בית-הקפה הלך למטרה, וזו באה אצל רכט תוך 24 שעות. בפני השופטת עונה שקצי גילה התובע, כי מעשהו דגן של רכט, מינהג של קבע הוא עימו מימים ימימה. פשוט יש לו התנגדות עמוקה לשלם עבור ישיבה בבתי-קפה. למרות זאת, הבהיר ה' תובע כי המשטרה מוכנה להסכים לשיחרורו ר' בערבות — בתנאי שלא יחזור למינהגו. רכט, כמו כלום, הבטיח, והשופטת, כמו כלום, שיחררה אותו.

עיריית תל-אביב-יפו
האגף לתרבות, לנוער ולספורט

בית ציוני אמריקה
מחלקת התרבות

עשור לתערוכה הארצית של ציירים ופסלים חובבים

התערוכה תתקיים בבית ציוני אמריקה, מה-18.4.71 עד ה-25.17.71
קבלת מוצגים: 15.3.71—1 בין השעות: 17.00—20.30
(פרט ליום ששי ושבתי)

בדבר פרטים נוספים, נא לפנות למודיעין ב.צ.א. או טל' 259341-4